

Εξετάζοντας τον εαυτό μας

Εδάφια κλειδιά:
*«Εαυτούς εξετάζετε αν
ήσθε εν τη πίστει,
εαυτούς δοκιμάζετε. Η
δεν γνωρίζετε εαυτούς
ότι ο Ιησούς Χριστός
είναι εν υμίν; εκτός εάν
ήσθε αδόκιμοι κατά
τι;»*

— *Β Κορινθίους 13:5*

Επιλεγμένα εδάφια:
Β' Κορινθίους 13:1-11

Η ΑΥΤΟΕΞΕΤΑΣΗ,
όπως ενθαρρύνεται από το
εδάφιο-κλειδί μας, είναι ένα
ουσιαστικό συστατικό της
χριστιανικής ζωής. Ωστόσο,
μια τέτοια εξέταση του εαυτού
μας πρέπει να μετριάζεται από
αυτή τη θεμελιώδη αλήθεια
της πίστης μας: δικαιωνόμαστε
μπροστά στα μάτια του Θεού
μέσω της πίστης μας στον
Ιησού Χριστό ως Σωτήρα μας.
Επαναλαμβάνουμε την
εγκάρδια επιθυμία του

Παύλου, «να ευρεθώ εν αυτό μη έχων ιδικήν μου
δικαιοσύνην την εκ του νόμου, αλλά την διά πίστεως του
Χριστού, την δικαιοσύνην την εκ Θεού διά της πίστεως».
(Φιλ. 3:9) Είναι αποτυχία της πίστης να κρίνουμε τον
εαυτό μας πολύ σκληρά. Είναι επίσης αποτυχία της
πίστεως να κρίνουμε τον εαυτό μας πολύ επιεικώς. Αυτή η
επιείκεια μπορεί να αντανακλά τη στάση που επέπληξε ο
Παύλος: «1 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; θέλομεν επιμένει εν
τη αμαρτία, διά να περισσεύση η χάρις; 2 Μη γένοιτο·
ημείς, οίτινες απεθάνομεν κατά την αμαρτίαν, πως

θέλομεν ζήσει πλέον εν αυτή;» —Ρωμ. 6:1,2

«31 Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι· 32 αλλ' όταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα υπό του Κυρίου, διά να μη κατακριθώμεν μετά του κόσμου.» (Α' Κορ. 11:31,32) Ο Κύριος, με την καλοσύνη του, μας επιπλήττει όταν κάνουμε λάθη στην κρίση σχετικά με τις χριστιανικές αρχές. Η πειθαρχία του είναι διορθωτική ή θεραπευτική, όχι τιμωρητική. Το ενδιαφέρον του για εμάς δεν είναι να μας δείξει πόσο πεσμένοι και αδύναμοι είμαστε, αλλά να μας κάνει να δούμε τι μπορούμε να γίνουμε μέσω της χάρης του. Ο Απόστολος Παύλος εξέφρασε εύγλωττα αυτήν την έννοια στην Προς Εβραίους Επιστολή. Αρχικά, αναφέρει από την Παλαιά Διαθήκη: «Υιέ μου, μη καταφρονής την παιδείαν του Κυρίου, μηδέ αθυμής ελεγχόμενος υπ' αυτού. Διότι όντινα αγαπά Κύριος, παιδεύει· και μαστιγώνει πάντα υιόν, τον οποίον παραδέχεται.» —Εβρ. 12:5,6· Παρ. 3:11,12

Στη συνέχεια ο Παύλος εξηγεί το νόημα αυτού του εδαφίου για εμάς. «7 Εάν υπομένητε την παιδείαν, ο Θεός φέρεται προς εσάς ως προς υιούς· διότι τις υιός είναι, τον οποίον δεν παιδεύει ο πατήρ; 8 Εάν όμως ήσθε χωρίς παιδείαν, της οποίας έγειναν μέτοχοι πάντες, άρα είσθε νόθοι και ουχί υιοί, 9 έπειτα τους μεν κατά σάρκα πατέρας ημών είχομεν παιδευτάς και εσεβόμεθα αυτούς· δεν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; 10 Διότι εκείνοι μεν προς ολίγας ημέρας επάιδευσον ημάς κατά την αρέσκειαν αυτών, ο δε προς το συμφέρον ημών, διά να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού.» (Εβρ. 12:7-10) Το να γίνουμε μέτοχοι της αγιότητας του Θεού είναι μια αξιοσημείωτη ενθάρρυνση στην πρακτική μας στην αυτοεξέταση.

Κατά την αξιολόγηση του εαυτού μας, δεν είναι υγιές να φτάσουμε στο άλλο άκρο και να συμπεράνουμε

ότι είμαστε ανάξιοι της αγάπης και της εύνοιας του Θεού. Αφήνουμε αυτή την κρίση στα χέρια του Κυρίου που μας έχει αγοράσει. (Ιωάννης 5:22,23) «Εις εμέ δε ελάχιστον είναι να ανακριθώ υφ' υμών ή υπό ανθρωπίνης κρίσεως· αλλ' ουδέ ανακρίνω εμαυτόν. Διότι η συνείδησίς μου δεν με ελέγχει εις ουδέν· πλην με τούτο δεν είμαι δεδικαιωμένος· αλλ' ο ανακρίνων με είναι ο Κύριος. Ὡστε μη κρίνετε μηδέν προ καιρού, έως αν έλθῃ ο Κύριος, όστις και θέλει φέρει εις το φως τα κρυπτά του σκότους και θέλει φανερώσει τας βουλάς των καρδιών, και τότε ο έπαινος θέλει γείνει εις έκαστον από του Θεού.» (Α' Κορ. 4:3-5) Η σωστή αυτοεξέταση γίνεται υπό το φως της άφθονης λύτρωσης του Χριστού. ■